Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0444
(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, mr. A.M.T. Wigger,
drs. P.M. Mallekoote, leden en mr. S. Brugts, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 15 november 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Moneyou B.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen Moneyou
Datum uitspraak	: 30 mei 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. In verband met valsheid in geschrift en oplichting heeft Moneyou in 2020 de persoonsgegevens van de consument voor de duur van vijf jaren geregistreerd in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. De consument vordert verwijdering van haar persoonsgegeven uit deze registers. De commissie is van oordeel dat voor opname van de persoonsgegevens van de consument in deze registers voldoende grond aanwezig is. De duur van de registraties van vijf jaren is naar het oordeel van de commissie proportioneel en hoeft niet te worden verkort. Vordering afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist volgens haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 30 november 2021; 3) het verweerschrift van Moneyou; 4) de e-mail van Moneyou van 22 april 2022, inhoudende de mededeling dat Moneyou geen aanleiding ziet om haar standpunt te wijzigen.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 1 april 2022. De consument is in persoon op de hoorzitting verschenen. Ook Moneyou was op de hoorzitting aanwezig.

1.3 De consument en Moneyou hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 15 januari 2020 heeft de consument bij Moneyou een aanvraag voor een persoonlijke lening van € 14.996,- ingediend (hierna: de kredietaanvraag). Bij de kredietaanvraag heeft de consument – voor zover relevant – een loonstrook van december 2019, een rekeningafschrift van ING Bank N.V. (hierna: ING) over de periode 1 december 2019 tot en met 30 december 2019 en een rekeningafschrift van Coöperatieve Rabobank U.A. (hierna: Rabobank) over de periode 1 december 2019 tot en met 31 december 2019 gevoegd. Moneyou heeft de kredietaanvraag afgewezen.

2.2 Op 22 januari 2020 heeft Moneyou aan de consument een brief gestuurd. Hierin staat:

> *"(…) Wij hebben uw (persoons)gegevens opgenomen in het incidentenregister en het externe verwijzingsregister. In deze brief leest u meer over uw opname in deze registers.*
>
> *(…)* ***Waarom bent u aangemeld bij het incidentenregister en het externe verwijzingsregister?***
> *Wij hebben een sterk vermoeden dat u bij een incident betrokken bent of bent geweest. Daarnaast is er voldaan aan de criteria die zijn opgesteld om tot registratie in de betreffende registers over te mogen gaan.*
>
> ***Duur van de registratie***
> *De registratie geldt voor een termijn van 5 jaar en eindigt op 22-1-2025. (…)"*

2.3 Op 17 februari 2020 heeft ALFAM Holding N.V. (hierna: Alfam) namens Moneyou ten laste van de consument aangifte gedaan van poging tot oplichting en valsheid in geschrift. In het proces-verbaal van aangifte staat:

> *"(…)* [achternaam consument] *heeft aangegeven sinds 1 Januari 2019 in dienst te zijn van* [naam werkgever] *te* [plaatsnaam] *en heeft dit aangetoond door middel van een loonstrook over periode 12 jaar 2019. Tevens is de salarisbetaling aangetoond door middel van een Rabobank bankafschrift van rekeningnummer* [bankrekeningnummer consument]*, zie bijlage 1.*
>
> *Op de loonstrook hebben wij onregelmatigheden geconstateerd, namelijk een rond bedrag als brutoloon en afwijkende cumulatieve.*
>
> *Op het bankafschrift hebben wij tevens onregelmatigheden geconstateerd, namelijk het ontbreken van de punt tussen de duizend- en de honderdtal onder andere bij de salaris bijschrijving van 25 december 2019. Daarnaast is de opmaak opvallend van het bankafschrift en is er een bedrag verwijderd op het bankafschrift, namelijk de transactie van 25 december 2019 aan Vitens.*

Naar aanleiding van de onregelmatigheden heeft de afdeling Fraudepreventie van Moneyou het bankafschrift ter verificatie naar de Rabobank verzonden.

De Rabobank heeft ons bevestigd dat het bankafschrift is aangepast; Er ontbreken veel mutaties op het bankafschrift. Tevens is het salaris aangepast, zie bijlage 2. (…)"

2.4 Op 23 september 2021 heeft de consument aan Alfam een e-mail gestuurd. Hierin staat:

"(…) Momenteel sta ik geregistreerd in het extern verwijzingsregister.
De reden hiervoor is dat bij een lening aanvraag, de aangeleverde stukken waren bewerkt.
Dit is toen buiten mijn medeweten om gebeurd door mijn voormalig partner.
Ik was overdonderd door de situatie, en heb uiteindelijk toch besloten geen aangifte te doen.

Dat er gevolgen aan zulke acties zitten begrijp ik volkomen.
Ik begrijp alleen inmiddels via juridische bijstand, dat het externe verwijzingsregister voor deze situatie buiten proportioneel is.
Graag hoor ik van u of het mogelijk is dit om te zetten naar het interne verwijzingsregister. (…)"

2.5 Op 19 oktober 2021 heeft Alfam namens Moneyou aan de consument een e-mail gestuurd. Hierin staat:

"(…) Wij zijn echter niet voornemens de EVR registratie te verwijderen en wel om de volgende redenen:

- *Op 21 januari 2020 is er telefonisch contact geweest met u. U heeft toen aangegeven dat u zelf de stukken heeft geüpload die zijn aangeleverd bij de kredietaanvraag.*
  Het is uw eigen verantwoordelijkheid dat de juiste stukken worden aangeleverd.
- *Na het telefonische contact is er nog meerdere malen geprobeerd telefonisch contact met u te krijgen. Hierbij is uw voicemail ingesproken. U heeft echter geen contact meer met ons opgenomen. Hieruit hebben wij geconcludeerd dat u geen medewerking aan ons onderzoek wilde verlenen. (…)"*

2.6 Op 27 oktober 2021 heeft de consument aan Alfam een e-mail gestuurd. Hierin staat:

"(…) Op de 21e januari antwoordde ik bevestigend op de vraag of ik de documenten had geüpload.
Ik was op dat moment aan het werk, en dacht dat de vraag gesteld werd in de context van een onbekende derde partij.
Wat niet het geval was. Ik werd overvallen door de vraag, omdat ik niet wist waar het over ging.
Ik heb toen contact gehad met de Rabobank, heb fysiek een gesprek gehad, en ben ervan uitgegaan dat dit afdoende was.

Ik was behoorlijk overstuur van alles, en besef achteraf dat ik meteen had moeten handelen i.p.v. te bevriezen. (…)"

2.7 Op 23 november 2021 heeft Alfam namens Moneyou aan de consument een e-mail gestuurd. Hierin staat:

"(…) Op 21 januari 2020 is er telefonisch contact geweest met u. U heeft toen aangegeven dat u zelf de stukken heeft geüpload die zijn aangeleverd bij de kredietaanvraag.
Nu geeft u aan dat u overvallen werd door deze vraag en dat u niet wist waar het over ging. Toen heeft u aangegeven het uit te gaan zoeken en nog met ons contact te zullen opnemen per e-mail of telefoon. Hierop volgt hebben wij echter niets meer van u vernomen.

U heeft een gesprek gehad met de Rabobank en dacht dat dit afdoende was. De maatregelen die wij hebben genomen staan los van uw gesprek met de Rabobank. Wij hebben uw persoonsgegevens in het EVR register geregistreerd vanwege een kredietaanvraag bij ons op uw naam waarbij wij vervalste bankafschriften ontvingen.

Het rekeningnummer waar het krediet op uitbetaald zou moeten worden staat op uw naam. Uw ex-partner zou ook toegang hebben gehad tot deze rekening, Het is uw eigen verantwoordelijkheid om er voor te zorgen dat derden geen toegang (kunnen) krijgen tot uw rekening. Als er door uw ex-partner onrechtmatig toegang is verkregen tot uw rekening adviseren wij u aangifte te doen tegen uw ex-partner.

Wij begrijpen dat een EVR registratie verstrekkende gevolgen heeft. Echter achten wij registratie op basis van boven- en eerdergenoemde feiten gerechtvaardigd en proportioneel. (…)"

2.8 Verdere uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna deze haar klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering van de consument

2.9 De consument vordert dat Moneyou de registratie van haar persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR) omzet naar een registratie in het Intern Verwijzingsregister (hierna: IVR).

2.10 De consument heeft zich op het standpunt gesteld dat de registraties van haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR onterecht zijn. Daarvoor heeft zij de volgende argumenten aangevoerd:

- Ten onrechte is Moneyou ervan uitgegaan dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan oplichting dan wel valsheid in geschrift. Niet de consument, maar haar ex-partner heeft de fraude gepleegd. Hij had toegang tot de betaalrekening van de consument en de consument had geen enkele aanleiding om te frauderen.

- In het telefoongesprek met Alfam op 21 januari 2020 heeft de consument bevestigend geantwoord op de vraag of zij de kredietaanvraag zelf had gedaan, omdat zij toen op haar werk was. De consument werd overvallen door de vraag, omdat zij op dat moment niet wist waarover het ging.
- Na het telefoongesprek op 21 januari 2020 heeft het lang geduurd voordat de consument richting Moneyou heeft gereageerd, omdat zij een gesprek had gehad met Rabobank en dacht dat dat voldoende was. De consument was behoorlijk overstuur van alles.
- De registraties in het Incidentenregister en het EVR zijn buitenproportioneel.

Het verweer van Moneyou

2.11 Moneyou heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 De commissie zal eerst beoordelen of Moneyou de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het EVR en het Incidentenregister. In het bevestigende geval zal de commissie ook beoordelen of Moneyou de duur van deze registraties moet verkorten.

Wat is het juridisch kader voor registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister?

3.2 De commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in – met name – het EVR en het Incidentenregister voor de consument verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door raadpleging van het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen Moneyou maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van Moneyou voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.[1]

[1] Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, en Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.

3.3 Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument (22 januari 2020) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2013 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met het PIFI, de AVG en de UAVG.

3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De *strafrechtelijke* aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[2]

Mocht Moneyou de persoonsgegevens van de consument registreren in het EVR?

3.5 Tussen partijen is niet in geschil dat de stukken die als bijlagen bij de kredietaanvraag waren gevoegd, waren bewerkt. Moneyou heeft gesteld dat uit onderzoek is gebleken dat de rekeningafschriften van ING en Rabobank zijn vervalst. Moneyou heeft toegelicht dat volgens ING veel transacties van het rekeningafschrift van ING zijn verwijderd en dat de consument een inkomen ontvangt van [naam uitzendbureau] (de commissie begrijpt in plaats van *[naam bedrijf]*., zoals zou moeten blijken uit de loonstrook die bij de kredietaanvraag is gevoegd). Verder heeft Moneyou toegelicht dat volgens Rabobank het rekeningafschrift van Rabobank is aangepast. Volgens Rabobank zijn veel transacties van dat rekeningafschrift verwijderd, heeft een loonbijschrijving van € 3.736,88 niet plaatsgevonden en wijkt het door de consument opgegeven inkomen af van de loonstrook en het rekeningafschrift.

[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

De consument heeft niet betwist dat deze stukken zijn vervalst, maar heeft het standpunt ingenomen dat haar ex-partner deze stukken, buiten haar medeweten, heeft bewerkt.

3.6 Uit het voorgaande volgt dat de vraag die de commissie moet beantwoorden, is of de door Moneyou gestelde feiten een 'zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld' aan valsheid in geschrift en een poging tot oplichting opleveren in die zin dat in voldoende mate vaststaat dat de consument zich daaraan schuldig heeft gemaakt. Het is aan Moneyou om dat te bewijzen.

3.7 Moneyou heeft zich op het standpunt gesteld dat de consument opzettelijk heeft gepoogd om Moneyou op oneigenlijke gronden te bewegen een krediet aan haar te verstrekken. Moneyou heeft toegelicht dat het als bewijs gebruiken van vervalste bankafschriften en een vervalste loonstrook om Moneyou te bewegen een krediet te verstrekken, strafbare feiten zijn en verwijst naar artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht (hierna: Sr) ('oplichting') en artikel 225 Sr ('valsheid in geschrift'). Daarmee bestaat volgens Moneyou een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat de consument strafbare feiten heeft gepleegd. Volgens Moneyou heeft de consument telefonisch erkend dat zij de kredietaanvraag heeft gedaan en de stukken heeft ingediend en is zij ook de enige begunstigde van de kredietaanvraag. Van haar verklaring dat niet zijzelf, maar haar ex-partner de stukken, zonder haar medeweten, heeft vervalst, heeft de consument volgens Moneyou geen bewijs overgelegd. Volgens Moneyou is de consument bovendien zelf verantwoordelijk voor de door haar ingediende stukken. Van haar stelling dat haar ex-partner toegang heeft gehad tot de betaalrekening die de consument bij Rabobank aanhoudt, heeft de consument volgens Moneyou evenmin bewijs overgelegd. Moneyou zou een onjuist beeld van de financiële situatie van de consument en het kredietrisico krijgen door gebruik te maken van vervalste stukken. De poging van de consument om een krediet te krijgen op basis van vervalste stukken, is volgens Moneyou een poging tot wederrechtelijke bevoordeling.

3.8 De consument heeft aanvankelijk, op 21 januari 2020, het standpunt gehuldigd dat zij de kredietaanvraag zelf bij Moneyou heeft ingediend. Op 23 september 2021 heeft zij het standpunt ingenomen dat de stukken die bij de kredietaanvraag waren gevoegd, buiten haar medeweten, door haar ex-partner waren bewerkt. Omdat de consument overdonderd was door de situatie heeft zij besloten hiervan geen aangifte tegen haar ex-partner te doen. Zie hetgeen is opgenomen onder 2.4 en 2.10.

3.9 De commissie is alles overziend van oordeel dat Moneyou ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument de conclusie heeft mogen trekken dat de consument door bij de kredietaanvraag gebruik te maken van vervalste stukken geprobeerd heeft Moneyou te bewegen haar een krediet te verstrekken en dat zij zich zodoende schuldig heeft gemaakt aan valsheid in geschrift en een poging tot oplichting. Daarvoor is het volgende redengevend. Tussen partijen is niet in geschil dat de fraude heeft plaatsgevonden. Partijen verschillen evenmin erover van mening dat de consument het aanvraagformulier van Moneyou ten behoeve van de kredietaanvraag heeft ingevuld, heeft gedateerd op 15 januari 2020 en heeft voorzien van haar woonplaats en handtekening. Vaststaat verder dat de consument op de hoogte was van de indiening van de kredietaanvraag. Dat heeft zij ter zitting erkend. Dit alles wijst op de betrokkenheid van de consument als (mede)dader bij valsheid in geschrift en poging tot oplichting.

3.10 Voor de stelling van de consument dat niet zijzelf, maar haar ex-partner deze strafbare feiten heeft gepleegd, heeft zij geen enkel begin van onderbouwing gegeven. Ter zitting heeft zij nogmaals verklaard dat niet zijzelf, maar haar ex-partner de kredietaanvraag heeft ingediend, maar dat zij niet wist dat hij vervalste stukken bij de kredietaanvraag had gevoegd. Voor de commissie is dit echter niet aannemelijk geworden. Tijdens de zitting heeft de consument verklaard dat zij de strafbare feiten wél met haar ex-partner heeft besproken, maar dat zij geen aangifte tegen hem heeft gedaan, omdat dat haar erg veel stress zou opleveren en dat zij daar geen behoefte aan had. Naar het oordeel van de commissie dient dat voor haar eigen rekening en risico te blijven. Verder heeft de consument ter zitting geen verklaring gegeven voor het belang van haar ex-partner bij het plegen van de onderhavige strafbare feiten, terwijl zijzelf de begunstigde van de kredietaanvraag was. Haar stelling dat haar ex-partner toegang had tot haar betaal-rekening, heeft de consument evenmin onderbouwd. Daar komt bij dat de consument pas na twintig maanden kwam met de stelling dat niet zijzelf, maar haar ex-partner, buiten haar medeweten, de strafbare feiten heeft gepleegd, nadat zij aanvankelijk had verklaard dat zij de kredietaanvraag zelf had ingediend. Dat maakt haar stelling naar het oordeel van de commissie niet geloofwaardig. De verklaring van de consument voor dit tijdsverloop, namelijk dat zij een gesprek had gehad met Rabobank en dacht dat het daarmee goed zat, vindt de commissie evenmin geloofwaardig. De commissie kan dan ook niet anders dan de stelling van de consument dat niet zijzelf, maar haar ex-partner, buiten haar medeweten, de strafbare feiten heeft gepleegd, passeren. Dat betekent dat het in deze klachtprocedure ervoor moet worden gehouden dat de consument zélf de strafbare feiten heeft gepleegd door bij de kredietaanvraag gebruik te maken van vervalste stukken en zodoende te proberen Moneyou te bewegen haar een krediet te verstrekken.

3.11 Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de commissie in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldeden aan de hiervoor onder 3.4 genoemde maatstaf dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.

Was de registratie in het EVR proportioneel?

3.12 Volgens artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI moet ook het 'proportionaliteits-beginsel' in acht worden genomen. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van de registratie voor de consument. Ook mag de duur van de registratie, die in casu vijf jaren is, niet disproportioneel zijn.[3] De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.13 In dat verband heeft de consument aangevoerd dat de registraties in het Incidenten-register en het EVR buitenproportioneel zijn. Zij heeft toegelicht dat zij van alles behoorlijk overstuur was, maar achteraf besefte dat zij meteen had moeten handelen in plaats van te bevriezen.

3.14 Daartegenover heeft Moneyou het standpunt ingenomen dat de consument geen concrete en urgente omstandigheden heeft gesteld waaruit blijkt dat de registraties of de gevolgen daarvan disproportioneel zijn. Moneyou heeft toegelicht dat de gedragingen ernstig zijn en dat de verwijderde en gemanipuleerde stukken relevant waren voor de kredietaanvraag. Verder heeft Moneyou toegelicht dat de consument geen medewerking heeft verleend aan het fraudeonderzoek en dat de consument geen openheid van zaken heeft gegeven. Deze omstandigheden en de verwijten van de consument richting haar ex-partner vormen volgens Moneyou een recidivegevaar. Daarnaast heeft de consument volgens Moneyou geen spijt betuigd en heeft zij geen inzicht in de ernst van haar gedragingen laten blijken.

[3] Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2016-302 onder 4.9.

3.15 De commissie is van oordeel dat bij afweging van de wederzijdse belangen van partijen het belang van Moneyou dient te prevaleren. Moneyou mocht de persoonsgegevens van de consument daarom opnemen in het EVR. Alhoewel het de commissie ter zitting duidelijk is geworden dat de onderhavige zaak emotioneel gezien veel impact heeft op de consument, ziet de commissie in de argumenten die de consument heeft aangedragen geen aanleiding de registratieduur te verkorten. Dat de consument van alles behoorlijk overstuur was, maar achteraf besefte dat zij meteen had moeten handelen in plaats van te bevriezen, zijn omstandigheden die voor rekening en risico van de consument blijven en kunnen niet tot verkorting van de registratieduur leiden. Andere omstandigheden die tot verkorting van de registratieduur zouden moeten leiden, heeft de consument niet aangevoerd en zijn de commissie evenmin gebleken. Als zij in dit verband nadere gegevens verschaft, zou dit voor Moneyou tot een nieuwe en meer volledige belangenafweging aanleiding kunnen geven. Mocht de consument tegen concrete problemen aanlopen, dan kan zij Moneyou vragen een nieuwe belangenafweging te maken.[4]

Mocht Moneyou de persoonsgegevens van de consument registreren in het Incidentenregister?

3.16 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister.[5] Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. De commissie ziet geen aanleiding voor een langere duur van de registratie in het Incidentenregister dan in het EVR. Dat betekent dat ook de registratie in het Incidentenregister na vijf jaren moet worden verwijderd.

Wat is de conclusie?

3.17 De conclusie is dat Moneyou niet gehouden is de persoonsgegevens van de consument uit het Incidentenregister en het EVR te verwijderen en dat Moneyou de duur van deze registraties niet hoeft te verkorten. De commissie zal de klacht ongegrond verklaren en de vordering daarom afwijzen.

4. De beslissing

De commissie verklaart de klacht ongegrond en wijst de vordering af.

[4] Zie ook Hoge Raad 9 september 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, onder 3.3.
[5] Artikel 5.1.1 van het PIFI.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot zes weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www/kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.nl.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2013 (PIFI)

2 Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:
(…)
Incident een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

Artikel 3.1.1 PIFI
Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. Dit Incidentenregister is door de betreffende Deelnemer gemeld bij het CBP. Onder verantwoordelijkheid van de Deelnemer treedt Veiligheidszaken op als (sub)beheerder van het Incidentenregister.

4.1 Doel Incidentenregister

Artikel 4.1.1 PIFI
Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

Artikel 5.1.1 PIFI

Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

Artikel 5.2.1 PIFI

De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

KiFiD
HET FINANCIËLE KLACHTENINSTITUUT

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 6 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
   a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
   b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
   c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
   d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
   e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

   De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.
2. (…)
3. (…)
4. (…)

Artikel 10 AVG

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

KiFiD
HET FINANCIËLE KLACHTENINSTITUUT

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33 UAVG

1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:
   a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;
   b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien: 1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en 2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of
   c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.
2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
   a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
   b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
   a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;
   b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
   c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafrecht (Sr)

Artikel 225 Sr

1. Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.
2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.
3. Indien een feit, omschreven in het eerste of tweede lid, wordt gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of gemakkelijk te maken, wordt de op het feit gestelde gevangenisstraf met een derde verhoogd.

Artikel 326 Sr

1. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen, hetzij door het aannemen van een valse naam of van een valse hoedanigheid, hetzij door listige kunstgrepen, hetzij door een samenweefsel van verdichtsels, iemand beweegt tot de afgifte van enig goed, tot het verlenen van een dienst, tot het ter beschikking stellen van gegevens, tot het aangaan van een schuld of tot het teniet doen van een inschuld, wordt, als schuldig aan oplichting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.
2. Indien het feit wordt gepleegd met het oogmerk om een terroristisch misdrijf voor te bereiden of gemakkelijk te maken, wordt de op het feit gestelde gevangenisstraf met een derde verhoogd.

KiFiD
HET FINANCIËLE KLACHTENINSTITUUT

Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 350 Sv

Indien het onderzoek in artikel 348 bedoeld, niet leidt tot toepassing van artikel 349, eerste lid, beraadslaagt de rechtbank op den grondslag der telastlegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting over de vraag of bewezen is dat het feit door den verdachte is begaan, en, zoo ja, welk strafbaar feit het bewezen verklaarde volgens de wet oplevert; indien wordt aangenomen dat het feit bewezen en strafbaar is, dan beraadslaagt de rechtbank over de strafbaarheid van den verdachte en over de oplegging van straf of maatregel, bij de wet bepaald.